

บทที่ 5

สรุปและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุป

งานวิจัยนี้มุ่งที่จะศึกษาคำลักษณนาม /kaj⁵⁵/ ในภาษาจีนแต้จิ๋ว คำลักษณนามคำนี้เป็นที่สังเกตเห็นว่าสามารถปรากฏร่วมกับคำนามได้เป็นจำนวนมาก ทั้งการใช้ของชาวจีนแต้จิ๋วยังมีปัจจัยสังคมเข้ามาเกี่ยวข้อง ดังนั้นผู้วิจัยจึงตั้งสมมุติฐานว่า กลุ่มผู้พูดอายุน้อยมีการใช้ /kaj⁵⁵/ มากกว่ากลุ่มผู้พูดอายุมาก และกลุ่มผู้พูดที่พูดสองภาษาไทย-จีนแต้จิ๋วใช้ /kaj⁵⁵/ มากกว่าผู้พูดที่พูดภาษาจีนแต้จิ๋วภาษาเดียว

ในการเก็บข้อมูลนั้นผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ผู้บอกภาษา 60 คน โดยใช้คำนาม 6 คำ ซึ่งมาจากนาม 3 กลุ่มที่ผู้วิจัยได้ตั้งขึ้นเพื่อเป็นตัวแทนของนามประเภทต่าง ๆ ในภาษาจีนแต้จิ๋ว คำนามทั้ง 6 คำ 3 กลุ่มประกอบด้วย คำนามกลุ่มที่ 1 ได้แก่ คำนาม/now³³kia⁵¹/ "เด็ก" และ/pua⁵⁵/ "จาน" ซึ่งเป็นตัวแทนของนามมีชีวิตและไม่มีชีวิตในกลุ่มที่เป็นที่สังเกตเห็นว่าปกติปรากฏร่วมกับคำลักษณนาม /kaj⁵⁵/ คำนามในกลุ่มที่ 2 ได้แก่ คำนาม /ɲiaw³³/ "แมว" และ /pik¹¹/ "ปากกา" ซึ่งเป็นตัวแทนของนามมีชีวิตและไม่มีชีวิตในกลุ่มที่เป็นที่สังเกตเห็นว่าปกติไม่ปรากฏร่วมกับคำลักษณนาม/kaj⁵⁵/ และคำนามกลุ่มที่ 3 ได้แก่ คำนาม/huaj²¹sia²¹/ "พระสงฆ์" และ /tshɿŋ⁵⁵/ "โต๊ะ" ซึ่งเป็นนามมีชีวิตและไม่มีชีวิตในกลุ่มที่เป็นที่สังเกตเห็นว่าปกติไม่ปรากฏร่วมกับคำลักษณนาม/kaj⁵⁵/ แต่อาจมีการปรากฏร่วมกันโดยการใช้ของผู้พูดบางกลุ่ม

ข้อมูลที่ได้จากคำนามทั้ง 6 คำนี้เป็นคำลักษณนามจำนวน 7 คำ ได้แก่ /kaj⁵⁵/, /naŋ⁵⁵/, /tsiaɿ¹¹/, /ki³³/, /ɲuɿ²¹/, /ɲoŋ³³/ และ/tia³³/ ซึ่งทั้งหมดนี้มีการปรากฏรวมทั้งสิ้น 374 ครั้ง เมื่อวิเคราะห์การปรากฏของคำลักษณนามร่วมกับคำนามแต่ละคำใน 3 กลุ่ม พบว่ามีคำนาม 3 คำที่ปรากฏร่วมกับคำลักษณนามเพียงคำเดียว กล่าวคือคำนาม 1 คำ จะปรากฏกับคำลักษณนามเพียง 1 คำ โดยไม่มีรูปแบบคำลักษณนามอื่นมาปรากฏร่วม คำนามทั้ง 3

คำได้แก่ คำนาม /pua⁵⁵/"จาน" ซึ่งเป็นตัวแทนของนามไม่มีชีวิตในกลุ่มที่เป็นที่สังเกตว่าปกติปรากฏร่วมกับคำลักษณนาม /kaj⁵⁵ จากข้อมูลพบว่าปรากฏกับคำลักษณนาม /kaj⁵⁵/ เพียงคำเดียว คำนาม /ɲiaw³³/"แมว" และ /pik¹¹/"ปากกา" ซึ่งเป็นตัวแทนของนามมีชีวิตและไม่มีชีวิตในกลุ่มที่เป็นที่สังเกตว่าปกติไม่ปรากฏร่วมกับคำลักษณนาม /ki³³/ จากข้อมูลพบว่า คำนาม /ɲiaw³³/"แมว" ปรากฏร่วมกับคำลักษณนาม /tsiaʔ¹¹/ เพียงคำเดียว โดยไม่มีรูปแปรคำลักษณนามอื่น เช่นเดียวกับคำนาม /pik¹¹/"ปากกา" พบว่าปรากฏร่วมกับคำลักษณนาม /ki³³/ โดยไม่มีรูปแปรคำลักษณนามอื่น ดังนั้นคำลักษณนามที่ปรากฏร่วมกับคำนามทั้ง 3 คำนี้จึงไม่น่ามาวิเคราะห์ในงานวิจัยเนื่องจากผู้วิจัยเห็นว่าไม่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยนี้ ส่วนคำนามที่เหลืออีก 3 คำคือ คำนาม /now³³ kia⁵¹/"เด็ก" ซึ่งเป็นตัวแทนของนามมีชีวิตในกลุ่มที่เป็นที่สังเกตว่าปกติปรากฏร่วมกับคำลักษณนาม /kaj⁵⁵/ คำนาม /huaʔ²¹ sia²¹/"พระสงฆ์" และ /tshɛŋ⁵⁵/"โต๊ะ" ซึ่งเป็นตัวแทนของนามมีชีวิตและไม่มีชีวิตในกลุ่มที่เป็นที่สังเกตว่าปกติไม่ปรากฏร่วมกับคำลักษณนาม /kaj⁵⁵/ แต่อาจปรากฏร่วมกันได้โดยการใช้ของผู้ตอบในกลุ่ม. ในคำ /now³³ kia⁵¹/"เด็ก" นั้น เป็นตัวแทนของนามที่เป็นที่สังเกตว่าปกติปรากฏร่วมกับคำลักษณนาม /kaj⁵⁵/ อยู่แล้ว จากข้อมูลพบว่าคำนามคำนี้มีการปรากฏร่วมกับคำลักษณนาม /kaj⁵⁵/ เป็นส่วนใหญ่ตามที่คาดหมายไว้คือ มีความถี่ในการปรากฏร้อยละ 58.3 นอกจากนี้ในผู้พูดอายุน้อยมีการใช้ /kaj⁵⁵/ ร่วมกับคำนาม /now³³ kia⁵¹/"เด็ก" ร้อยละ 70 ซึ่งมากกว่าผู้พูดอายุมากซึ่งมีการใช้ร้อยละ 55 ส่วนในผู้พูดสองภาษานั้นใช้ร่วมกับ /now³³ kia⁵¹/"เด็ก" ร้อยละ 55 ซึ่งมีความถี่พอ ๆ กับในผู้พูดภาษาเดียวซึ่งใช้ /kaj⁵⁵/ ร้อยละ 50 อย่างไรก็ตามการปรากฏของ /kaj⁵⁵/ ร่วมกับคำนาม /now³³ kia⁵¹/"เด็ก" เป็นส่วนใหญ่นี้เป็นปรากฏการณ์ปกติ ดังที่ได้กล่าวแล้วว่าคำนาม /now³³ kia⁵¹/"เด็ก" เป็นตัวแทนของนามที่เป็นที่สังเกตแล้วว่าปรากฏร่วมกับคำลักษณนาม /kaj⁵⁵/ อยู่แล้ว

สำหรับคำนาม /huaʔ²¹ sia²¹/"พระสงฆ์" และ /tshɛŋ⁵⁵/"โต๊ะ" นั้น พบว่าคำนาม /huaʔ²¹ sia²¹/"พระสงฆ์" นั้นมีความถี่ในการปรากฏของรูปแปร /kaj⁵⁵/ และรูปแปรคำลักษณนามอื่น ๆ ร่วมกับคำนามคำนี้ในผู้พูดอายุน้อยและอายุมากมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ หรือสรุปได้ว่าผู้พูดอายุน้อยมีแนวโน้มที่จะพูดว่า /no²¹ kaj²¹ huaʔ²¹ sia²¹/ (สอง-รูป-พระสงฆ์) "พระสงฆ์สองรูป" มากกว่าผู้พูดอายุมาก ในขณะที่ผู้พูดอายุมากก็จะใช้คำลักษณนามมากที่สุดคือจะพูดว่า /no²¹ ɹuj²¹ huaʔ²¹ sia²¹/ (สอง-รูป-พระสงฆ์) "พระสงฆ์สองรูป"

นอกจากรูปแปร /kaj⁵⁵/ แล้วผู้พูดอายุน้อยยังมีการใช้รูปแปร /ɹuj²¹/ และ /ɹoŋ³³/ ด้วย ส่วนผู้พูดอายุมากนั้นนอกจากจะใช้รูปแปร /ɹuj²¹/ ดังที่ได้กล่าวมาแล้ว ยังมีการใช้รูปแปร /kaj⁵⁵/ บ้างแต่ไม่พบว่ามีการใช้ /ɹoŋ³³/ ร่วมกับคำนาม /huaj²¹ sia²¹/ "พระสงฆ์"

ส่วนในคำนาม /tshɿŋ⁵⁵/ "โตะ" นั้นพบว่า ความถี่ในการปรากฏของรูปแปรและรูปแปรคำลักษณนามอื่น ๆ ร่วมกับคำนามคำนี้ในผู้พูดอายุน้อยและอายุมากมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติหรือสรุปได้ว่าในคำนาม /tshɿŋ⁵⁵/ "โตะ" ผู้พูดอายุน้อยมีแนวโน้มที่จะพูดว่า (สอง-ตัว-โตะ) "โตะสองตัว" มากกว่าผู้พูดอายุมาก พบว่าผู้พูดอายุมากใช้รูปแปร /tsia¹¹/ ร่วมกับคำนามคำนี้มากที่สุดและยังมีการใช้ /tia³³/, /kaj⁵⁵/ และใช้ /tia³³/ สลับกับ /tsia¹¹/ ด้วย ส่วนผู้พูดอายุน้อยนั้นนอกจากจะใช้ /tia³³/ ร่วมกับคำนาม /tshɿŋ⁵⁵/ "โตะ" นี้แล้วก็มีการใช้รูปแปรและยังมีการใช้ /tia³³/ สลับกับ /kaj⁵⁵/ ด้วย

จากที่สรุปมาทั้งหมดนี้ กล่าวได้ว่าผู้พูดอายุน้อยใช้รูปแปรมากกว่าผู้พูดอายุมาก ดังนั้นสมมติฐานที่ตั้งไว้จึงเป็นจริง

นอกจากตัวแปรอายุแล้ว งานวิจัยนี้ยังได้ศึกษาตัวแปรภาวะสองภาษาโดยเก็บข้อมูลจากผู้พูดสองภาษาจีนแต้จิ๋ว-ไทย และผู้พูดภาษาจีนแต้จิ๋วภาษาเดียวที่มีอายุเท่ากัน คืออยู่ในกลุ่มอายุ 50-60 ปี พบว่าภาวะสองภาษาไม่มีผลต่อการใช้รูปแปร /kaj⁵⁵/ และรูปแปรคำลักษณนามอื่น ๆ ของผู้พูดกล่าวคือในคำนาม /huaj²¹ sia²¹/ "พระสงฆ์" นั้นความถี่ในการใช้รูปแปร /kaj⁵⁵/ และรูปแปรคำลักษณนามอื่น ๆ ร่วมกับคำนามคำนี้ของผู้พูดสองภาษาและผู้พูดภาษาเดียวไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ หรืออาจสรุปว่าผู้พูดสองภาษาและผู้พูดภาษาเดียวมีการใช้ /kaj⁵⁵/ ในความถี่ที่ไม่แตกต่างกัน นอกจากนั้นยังมีการใช้รูปแปร /ɹuj²¹/ ในผู้พูดทั้งสองกลุ่ม ส่วนในคำนาม /tshɿŋ⁵⁵/ "โตะ" ก็พบว่าความถี่ในการปรากฏของรูปแปร /kaj⁵⁵/ และรูปแปรคำลักษณนามอื่น ๆ ร่วมกับคำนามนี้ในผู้พูดสองภาษาและผู้พูดภาษาเดียวไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติหรือสรุปได้ว่าผู้พูดสองภาษาและผู้พูดภาษาเดียวใช้ /kaj⁵⁵/ ร่วมกับคำนามคำนี้ในความถี่ที่ไม่แตกต่างกัน นอกจากนั้นผู้พูดทั้ง 2 กลุ่มยังมีการใช้รูปแปรคำลักษณนามอื่น ๆ ในความถี่ที่ไม่แตกต่างกัน กล่าวคือมีการใช้รูปแปร /tsia¹¹/ มากที่สุด ทั้งผู้พูดสองภาษาและภาษาเดียว มีการใช้ /tia³³/ และใช้ /tsia¹¹/ สลับกับ /tia³³/ ในอัตราความถี่พอ ๆ กับการใช้ /kaj⁵⁵/

ดังนั้นสรุปแล้ว ภาวะสองภาษาของผู้พูดชาวจีนแต้จิ๋วไม่มีผลต่อการใช้รูปแปร /kaj⁵⁵/ สมมติฐานที่ตั้งไว้จึงไม่เป็นจริง

5.2 อภิปรายผล

ผลที่ได้จากการศึกษาการแปรของ (kaj⁵⁵) ในภาษาจีนแต้จิ๋วตามระดับอายุของผู้พูดทำให้ผู้วิจัยพบว่าความแตกต่างของการแปรทางอายุเป็นตัวบอกลถึงการเปลี่ยนแปลงในการใช้คำลักษณะนามในภาษาจีนแต้จิ๋วที่กำลังดำเนินอยู่ กล่าวคืองานวิจัยนี้เป็นการศึกษาเก็บข้อมูลภาษาจากกลุ่มคนที่อยู่ในสองช่วงอายุที่ต่างกันซึ่งอยู่ในสังคมเดียวกัน ข้อมูลที่เก็บเป็นข้อมูลในปัจจุบัน ดังนั้นผู้วิจัยคาดว่าผลการวิจัยนี้จะเป็นการทำนายรูปแบบของการใช้คำลักษณะนามของผู้พูดชาวจีนแต้จิ๋วในอนาคต เมื่อพิจารณาตัวแปรอายุ ในค่านามกลุ่มที่เป็นที่สังเกตว่าปกติไม่ปรากฏร่วมกับคำลักษณะนาม /kaj⁵⁵ / คือค่านาม /huaj²¹ sia²¹ / "พระสงฆ์" และ /tshin⁵⁵ / "โต๊ะ" ผู้พูดที่มีอายุน้อยมีแนวโน้มที่จะใช้รูปแปร /kaj⁵⁵ / ร่วมกับค่านามค่านี้มากกว่าผู้พูดอายุมาก รูปแปรคำลักษณะนามที่คนกลุ่มนี้ใช้พูด ต่อไปอาจแพร่กระจายสู่รุ่นลูกหลานต่อไปเมื่อผู้พูดอายุน้อยเหล่านี้เติบโตเป็นผู้ใหญ่ในสังคม ในขณะที่ผู้พูดที่มีอายุมากในปัจจุบันก็มีแต่จะล้มหายตายจากไป ซึ่งแน่นอนว่ารูปแปรคำลักษณะนามที่ผู้พูดอายุน้อยใช้อยู่ย่อมเข้ามาแทนที่ในที่สุด ดังเช่นในค่านาม /huaj²¹ sia²¹ / "พระสงฆ์" พบว่ารูปแปรคำลักษณะนามที่ผู้พูดใช้ทั้งหมดมี 3 รูป คือ /kaj⁵⁵ /, /ɹuj²¹ / และ /ɹoŋ³³ / พบว่า /ɹuj²¹ / เป็นรูปแปรที่ผู้พูดอายุมากใช้มากที่สุดเป็นอันดับหนึ่งซึ่งเป็นไปตามการคาดหมายของผู้วิจัย ส่วนผู้พูดอายุน้อยกลับใช้รูปแปร /ɹuj²¹ / ร่วมกับค่านามนี้เพียงร้อยละ 7 นอกจากนี้ผู้พูดอายุน้อยยังมีการยืมคำลักษณะนาม /ɹoŋ³³ / ซึ่งเป็นคำลักษณะนามในภาษาไทยมาใช้ ซึ่งลักษณะการยืมนี้ไม่พบในผู้พูดอายุมาก ทั้งนี้อาจเป็นไปได้ว่าผู้พูดอายุน้อยห่างเหินกับภาษาจีนแต้จิ๋วมากกว่าผู้พูดอายุมาก เพราะผู้พูดอายุน้อยจะอยู่ในวัยศึกษา อยู่ในสภาพแวดล้อมที่มีการใช้ภาษาไทยมากกว่าผู้พูดอายุมาก อีกประการหนึ่งคงต้องยอมรับว่าผู้ที่มีอายุน้อยห่างไกลศาสนามากกว่าผู้ที่มีอายุมาก ดังนั้นคำที่เกี่ยวข้องกับศาสนา อาจไม่อยู่ในความคิดของผู้พูดอายุน้อยเลยก็ได้ สำหรับค่านาม /tshɿŋ⁵⁵ / "โต๊ะ" ก็เช่นเดียวกัน ผู้พูดอายุน้อยจะใช้ /kaj⁵⁵ / ร่วมกับค่านามค่านี้มากกว่าผู้พูดอายุมาก ดังนั้นจึงเป็นที่น่าสังเกตว่ารูปแปรคำลักษณะนามที่ผู้พูดอายุน้อยใช้นี้ อาจเป็นรูปที่นิยมใช้แทนรูปแปรคำลักษณะนามที่เข้ามาแต่เดิมโดยผู้พูดอายุมาก เช่น ต่อไปคำลักษณะนามที่จะเป็นที่ยอมรับสำหรับค่านาม /huaj²¹ sia²¹ / "พระสงฆ์" อาจเป็นคำลักษณะนาม /kaj⁵⁵ / ซึ่งปัจจุบันยังไม่เป็นที่ยอมรับจากผู้พูดจีนแต้จิ๋วโดยทั่วไป และคำลักษณะนาม /ɹuj²¹ / ซึ่งเป็นคำลักษณะนามที่ผู้พูดอายุมากในปัจจุบันใช้อยู่อาจหายไปในที่สุด หรือแม้แต่ในค่านาม /tshɿŋ⁵⁵ / "โต๊ะ" ต่อไปในอนาคตอาจใช้กับคำลักษณะนาม /kaj⁵⁵ / มากขึ้นกว่า ในปัจจุบันซึ่งส่วนใหญ่จะใช้ในผู้พูดอายุ

น้อย

เรื่องการเปลี่ยนแปลงที่กำลังดำเนินอยู่ มีข้อที่น่าอภิปรายอีกประการหนึ่งคือการใช้คำลักษณะนามสลับกันไปมา คือในคำนาม /tshin⁵⁵ / "โต๊ะ" พบว่าผู้พูดอายุน้อยมีการใช้รูปแปรคำลักษณะนาม /kaj⁵⁵ / สลับกับรูปแปรคำลักษณะนาม /tsia¹¹ / แต่ในผู้พูดอายุมากกลับไม่มีแต่จะใช้รูปแปร /tsia¹¹ / สลับกับรูปแปร /tia³³ / เป็นที่น่าสังเกตว่าทั้งที่ในผู้พูดทั้ง 2 กลุ่มอายุมีผู้พูดที่ใช้ /kaj⁵⁵ /, /tsia¹¹ /, และ /tia³³ / เดี่ยว ๆ โดยไม่สลับกับรูปแปรลักษณะนามใด ดังนั้นจึงเป็นที่น่าสงสัยว่าจะมีสาเหตุอะไรที่ทำให้เป็นเช่นนี้ หรือจะเป็นความบังเอิญของข้อมูลที่พบ อนึ่งจำนวนผู้พูดที่ให้คำตอบการใช้รูปแปรคำลักษณะนาม 2 รูปสลับกันไปมานี้มีจำนวนน้อยมาก จึงไม่สามารถหาเหตุผลมาอธิบายปรากฏการณ์นี้ได้ ผู้วิจัยเห็นว่าหากมีการศึกษาโดยเก็บข้อมูลจากผู้พูดจำนวนมากขึ้น อาจหาเหตุผลมาอธิบายการใช้คำลักษณะนามในลักษณะดังกล่าวของผู้พูดต่างอายุได้

อีกหัวข้อหนึ่งที่จะอภิปรายถึงคือเรื่องของ การเรียงคำที่อาจมีอิทธิพลต่อการเลือกใช้คำลักษณะนาม ลักษณะนามในภาษาแต่เดิมนั้นสามารถปรากฏกับคำนาม และคำบอกจำนวนนับเป็น 2 โครงสร้าง คือ /คำนาม-คำบอกจำนวน-คำลักษณะนาม/ และ /คำบอกจำนวน-คำลักษณะนาม-คำนาม/ ในคำนาม /now³³ kia⁵¹ / "เด็ก" นั้น ผู้พูดบางคนให้คำอธิบายเพิ่มเติมว่า คำนามคำนี้ ถ้าอยู่ในโครงสร้างแบบ /คำนาม-คำบอกจำนวน-คำลักษณะนาม/ คำลักษณะนามที่ใช้ร่วมกับ /now³³ kia⁵¹ / "เด็ก" นี้สามารถใช้ลักษณะนาม /kaj⁵⁵ / หรือ /naŋ⁵⁵ / ก็ได้ เช่น จะพูดว่า /now³³ kia⁵¹ no²¹ kaj⁵⁵ / หรือ /now³³ kia⁵¹ no²¹ naŋ⁵⁵ / (เด็ก-สอง-คน) "เด็กสองคน" ได้ แต่หากอยู่ในโครงสร้างแบบ /คำบอกจำนวน-คำลักษณะนาม-คำนาม/ ลักษณะนามที่ใช้กับคำนามคำนี้จะใช้ /kaj⁵⁵ / เท่านั้น จะใช้ /naŋ⁵⁵ / ไม่ได้ เช่นจะพูดว่า /no²¹ kaj⁵⁵ now³³ kia⁵¹ / (สอง-คน-เด็ก) "เด็กสองคน" ได้ แต่จะไม่พูดว่า */no²¹ naŋ⁵⁵ now³³ kia⁵¹ / (สอง-คน-เด็ก) "เด็กสองคน" เป็นต้น ตัวอย่างเหล่านี้เป็นที่น่าสนใจคิดว่าลักษณะโครงสร้างในภาษานี้จะมีอิทธิพลต่อการเลือกใช้คำลักษณะนามหรือไม่ ซึ่งผู้สนใจอาจศึกษาโครงสร้างทั้ง 2 อย่างละเอียดต่อไป อนึ่งงานวิจัยนี้ได้ศึกษา 2 โครงสร้างดังกล่าว เพราะได้จำกัดการศึกษาคำลักษณะนามโดยศึกษาคำลักษณะนามจากโครงสร้าง /คำบอกจำนวน-คำลักษณะนาม/ เท่านั้น

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 นอกจากอายุแล้ว การใช้รูปแปรคำลักษณนาม /kaɿ⁵⁵/ อาจแปรไปตามบริบทอื่นอีกด้วย ดังนั้นจึงควรมีการศึกษาการแปรตามอาชีพ วรรณลีลา การศึกษา ฐานะทางเศรษฐกิจ ซึ่งคาดว่า อาจจะได้ข้อมูลที่น่าสนใจ และทำให้เห็นภาพการเปลี่ยนแปลงที่กำลังดำเนินอยู่มากขึ้น

5.3.2 ควรมีการศึกษาคำลักษณนามอื่น ๆ ที่มีลักษณะใกล้เคียงกัน ซึ่งอาจเป็นคำลักษณนามในภาษาจีนแต้จิ๋วเอง หรือคำลักษณนามในภาษาอื่นที่มีลักษณะเดียวกับ /kaɿ⁵⁵/

5.3.3 ควรมีการศึกษาอิทธิพลของภาษาไทยที่มีต่อภาษาจีนแต้จิ๋ว เพราะผู้วิจัยเห็นว่าภาษาไทยและจีนแต้จิ๋วมีการใช้ปะปนกันมาก จึงอาจมีการยืมคำลักษณนามจากภาษาไทยมาใช้ในภาษาจีนแต้จิ๋วได้